

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ (ประชารัฐพัฒนา)

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

Academic Administration Strategies to Enhance the Learning Skills of
Learners for the Digital age in Ban Bu (Pracharath Phatthana) School,
Under Nakhon Ratchasima Primary Education Service Area Office 1

อนงค์ อมรรัตนเศรษฐ์¹, สุปรีชา ครุศรี²

Anong Amornrattanachai¹, Supreecha Chrusri²

¹⁻²สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

¹⁻²Under Nakhon Ratchasima Primary Education Service Area Office 1

¹Anong.Amonrat@gmail.com

Received : August 17, 2024;

Revised : October 3, 2024;

Accepted : January 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัลและ 2) สร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ครูผู้สอนจำนวน 28 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 13 คน รวมทั้งสิ้น 43 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี PNIModified และวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์

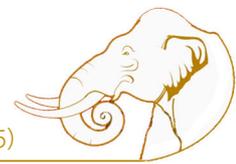
ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล มีดังนี้ จุดแข็งได้แก่ การนิเทศภายใน จุดอ่อน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โอกาส ได้แก่ นโยบายรัฐ และ สภาพเทคโนโลยี ภาวะคุกคามได้แก่ สภาพสังคม และสภาพเศรษฐกิจ 2.กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 1) พัฒนาและยกระดับคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) พัฒนาและยกระดับคุณภาพกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) เพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศภายในเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ: กลยุทธ์; การบริหารงานวิชาการ; ทักษะการเรียนรู้; ผู้เรียนยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of research were to 1) investigate needs, strengths, weaknesses, opportunities and threats of academic administration to Enhance the Learning Skills of Learners for the Digital age and 2) formulate the academic administration strategies to

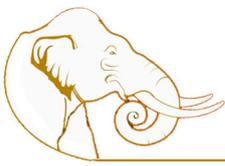
enhance the learning skills of learners for the digital age in Ban Bu (Pracharath Phatthana) School. The target group consists of 1 school director, 1 deputy school director, 28 teachers, 13 school committee members, totaling 43 people, and analyzed using the PNIModified method and content analysis from interviews. The research results found that 1. Academic management to enhance the learning skills of students for the digital age is as follows. Strengths include: Internal supervision, the weakness were School Based Curriculum Development, Learning Process Development, Opportunities include government policy, technological. Threats include social, economic. 2. The academic administration strategies to enhance the learning skills of learners for the digital age in Ban Bu (Pracharath Phatthana) School, comprised 1) Develop and raise the quality of school curriculum to enhance the Learning Skills of Learners for the Digital age. 2) Develop and enhance the quality of the learning process to enhance the Learning Skills of Learners for the Digital age. 3) creating efficiency of the Internal Supervision to enhance the Learning Skills of Learners for the Digital age.

Keywords: strategy; academic administration; learning skills; digital learners

บทนำ

ยุคสมัยที่โลกกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับการศึกษา ซึ่งองค์รวมของการเปลี่ยนแปลงนี้บทบาทของโรงเรียน และผู้สอนก็ต้องปรับเปลี่ยนตามระบบการจัดการศึกษาและสังคม วิชาการ ความรู้ความสามารถทักษะการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องพัฒนาการสอนที่ “ครบเครื่อง” เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและปรับตัวให้ตระหนักรู้และเท่าทันในยุคดิจิทัลหรือศตวรรษที่ 21 เราจะต้องปรับกระบวนการทัศน์ทางการศึกษา โดยเน้นที่การเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ ครู ผู้ปกครองและผู้บริหารจะเป็นเพียงผู้เอื้ออำนวยและสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมให้เด็กได้เรียนสิ่งที่เขาสนใจทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.2561 – 2580 ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา ได้กล่าวถึงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก 20 ปีข้างหน้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออมโอบอ้อม อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของครูในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่าปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในการจัดการศึกษาต้องสร้างคนให้พร้อมสำหรับยุคดิจิทัล พร้อมทั้งจะเป็นผู้สร้างนวัตกรรม ผู้เรียนจึงควรมีทักษะการคิดวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ นำความคิดใหม่มาสร้างให้เกิดนวัตกรรม ทักษะการคิดออกแบบ ทักษะการผลิตและการแก้ปัญหา ทักษะผู้นำและผู้ประกอบการ และทักษะการคิด รับผิดชอบต่อสังคม(ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และคณะ,2561) ซึ่งตรงกับรายงานของWorld Economic Forum เมื่อเดือนมกราคม 2565 ที่คาดการณ์ว่า โลกจะเกิดภาวะ Doble disruption เพราะมีการนำระบบดิจิทัลแทนการจ้างคนทำงาน ซึ่งทำให้คนที่ไม่มีทักษะดิจิทัลจะอยู่ได้ยากขึ้น World Economic Forum (2020) จัดทำรายงาน The Future of Jobs Report 2020 ว่าด้วยเรื่องแนวโน้มและทิศทางของอาชีพในอนาคต ตลอดจนทักษะการทำงานที่จำเป็นภายในอนาคตอันใกล้ ประกอบด้วย

1. ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ประกอบด้วย 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะด้านนวัตกรรม 2) ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ 4) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ 5) ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะการตัดสินใจและทักษะการระดมความคิด

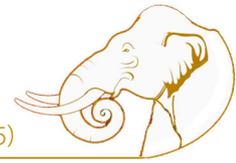
2. ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ประกอบด้วย 1) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ทักษะการปรับตัว

3. ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วย 1) ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

4. ทักษะด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย 1) ทักษะการใช้ ดูแล และจัดการเทคโนโลยี 2) ทักษะการออกแบบ และการเขียนโปรแกรม

การสร้างและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้ประสบผลสำเร็จนั้น สิ่งที่สำคัญไม่ได้และจำเป็นอย่างมากคือ การบริหารงานวิชาการ นับว่าเป็นหัวใจสำคัญ ของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง' ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตร กิจกรรมการบริหารงานวิชาการจะเปลี่ยนแปลงไปตามสาระสำคัญของหลักสูตร และ นโยบายการบริหารงานของหน่วยงานระดับกรม เช่น การเร่งรัดในการพัฒนาคุณภาพการบริหาร การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การนิเทศและการประเมินคุณภาพภายใน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้นอกจากจะส่งผลโดยตรง ต่อนักเรียนแล้ว ยังส่งผลต่อการบริหารการศึกษาในระดับชาติอีกด้วย การดำเนินกิจกรรมทางวิชาการ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ลำพังผู้บริหารสถานศึกษาเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถ เป็นผู้ชี้ขาดได้ในทุกเรื่อง ในการบริหารงานวิชาการจึงจำเป็นที่คณะครูที่มงาน หรือแม้แต่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการบริหาร นับตั้งแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การตัดสินใจ การปฏิบัติ การติดตามตรวจสอบ และ ประเมินผล ทั้งนี้เพื่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณที่มีต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ (กาญจน์ เรืองมนตรี และจรินทร์ นามวรรณ, 2554)

การบริหารฯ ผู้บริหารสถานศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา ตามความหมายการบริหารสถานศึกษา คือการดำเนินงานทุกอย่างในโรงเรียนให้ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการศึกษาหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ ให้นักเรียนมีสุขภาพดี มีคุณธรรมและเป็นพลเมืองที่ดีสามารถใช้ประโยชน์ของวิชาที่เรียนมีความสำคัญเกี่ยวกับ เศรษฐกิจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามแนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้มีข้อกำหนดให้กระจายอำนาจการบริหารและการตัดสินใจไปให้หน่วยงานระดับปฏิบัติงานอันได้แก่โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาให้มากที่สุด

โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 28 คน จำนวนนักเรียนจำนวน 551คน เป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชนขนาดใหญ่ เขตตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีรางวัลเชิงประจักษ์จากการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลากหลายรางวัล เป็นโรงเรียนเปลี่ยนแปลงเชิงระบบด้วยนวัตกรรมจิตศึกษา PBL PLC (โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) ,2566) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไม่เพียงแต่เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคตเท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมพร้อมที่จะใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในโลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีและข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 ผู้วิจัยศึกษารอบการบริหารงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ(2550;2551;2557) ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2558)สัมมา ธนินธ์ (2560) และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ของวิจารณ์ พานิช (2557); ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน และคณะ (2561); ; World Economic Forum (2020) การพัฒนากลยุทธ์ ของพฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552)

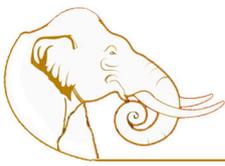
2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบุ (ประชารัฐพัฒนา) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ครูผู้สอนจำนวน 28 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 13 คน รวมทั้งสิ้น 43 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างขึ้นจากวัตถุประสงค์การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 สังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งแบบสอบถามในการวิจัย จำนวน 2 ฉบับ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ(Checklist) ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) โดยใช้คำถามปลายเปิด

2. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) พิจารณาและคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.8-1.00 และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงทั้ง 2 ฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับในครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 0.893 และ 0.852

การทบทวนวรรณกรรม

1. กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์

การบริหารเชิงกลยุทธ์ และการจัดการเชิงกลยุทธ์ มาจากคำภาษาอังกฤษคำเดียวกันคือ Strategic Management และมีความหมายเหมือนกัน คือ หมายถึง กระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์การปฏิบัติตามกลยุทธ์ และการควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้องค์กรมีทิศทางที่ชัดเจนและมุ่งทำในสิ่งที่เห็นว่าจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ทิศทางที่วางไว้ได้บนพื้นฐานของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน เป็นกระบวนการวางแผนและให้มั่นใจว่าแผนนั้นได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

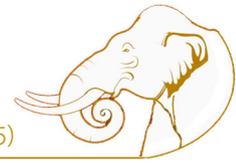
2. กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management Process)

งานบริหารกลยุทธ์นั้นดูเหมือนง่าย เพราะเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน แต่ว่าแต่ละขั้นตอนนั้นมีความสำคัญมาก หัวใจสำคัญของการบริหารกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจะอยู่ที่การให้ความสำคัญ และการทุ่มเทความพยายามในกระบวนการบริหารกลยุทธ์ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ อันประกอบด้วย

2.1 การกำหนดแผนกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นขั้นตอนของการวางแผนสำคัญที่จะเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอก

2.2 การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) ขั้นตอนนี้จะเน้นการวางแผนดำเนินงานและการนำแผนงานต่าง ๆ นั้นไปปฏิบัติ

2.3 การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) จะเป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในแผนกลยุทธ์

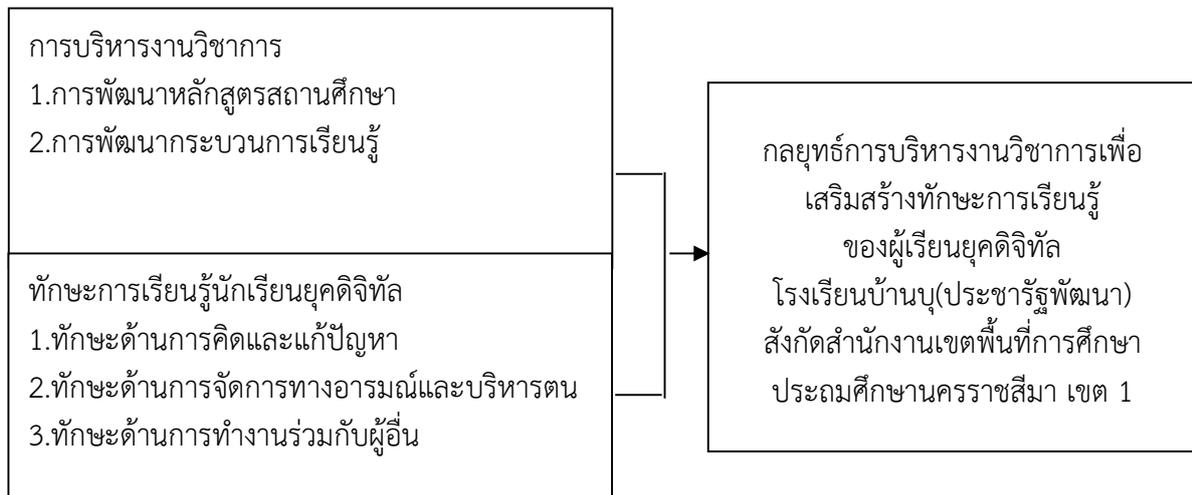

3. กระบวนการพัฒนากลยุทธ์

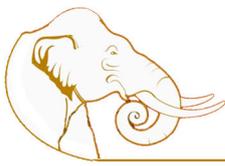
กระบวนการพัฒนากลยุทธ์สามารถสังเคราะห์เป็นขั้นตอนตามลำดับประกอบด้วย 1.การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน หรือวิเคราะห์ SWOT 2) การกำหนดทิศทางขององค์กร/หน่วยงาน โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ 3) การวิเคราะห์ถึงประเด็นที่ต้องมุ่งเน้น/ที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ หรือการกำหนดประเด็นกลยุทธ์ 4) การกำหนดเป้าหมายสำหรับแต่ละประเด็นกลยุทธ์ คือการกำหนดเป้าประสงค์ 5) การกำหนดกลยุทธ์แต่ละเป้าประสงค์ และการกำหนดตัวชี้วัดและมาตรการ ซึ่งการพัฒนากลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในสถานอีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้กรอบแนวคิดโรงเรียนแห่งความสุขของUNESCO (2563) และการบริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิทัลตามแนวคิด เอกชัย กี่สุพันธ์ (2559); สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561); สงบ อินทรมณี (2562); ทิพวรรณ โพธิ์ขำ (2563); จิตมา วรรณศรี (2564) ในการวิจัย ดังนี้

ภาพ1 กรอบแนวคิดการวิจัย

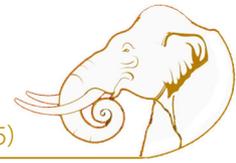
ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) มีดังนี้

ตารางที่ 1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวม

การบริหารวิชาการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ ของนักเรียนยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การ วิเคราะห์
	μ	σ	μ	σ	PNI Modified	ผลการ จัดกลุ่ม	
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.606	.64	4.573	.64	0.2681	สูง	จุดอ่อน
1.1 ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา	3.458	.63	4.616	.64	0.3349	สูง	จุดอ่อน
1.2 ทักษะด้านการจัดการทาง อารมณ์และบริหารตน	3.564	.64	4.517	.62	0.2674	สูง	จุดอ่อน
1.3 ทักษะด้านการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	3.776	.73	4.507	.62	0.1936	ต่ำ	จุดแข็ง
1.4 ทักษะด้านเทคโนโลยี	3.625	.73	4.650	.64	0.2828	สูง	จุดอ่อน
2.การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.689	.64	4.654	.66	0.2615	สูง	จุดอ่อน
2.1 ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา	3.515	.63	4.745	.62	0.3499	สูง	จุดอ่อน
2.2 ทักษะด้านการจัดการทาง อารมณ์และบริหารตน	3.625	.65	4.724	.66	0.3031	สูง	จุดอ่อน
2.3 ทักษะด้านการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	3.792	.63	4.524	.68	0.1930	ต่ำ	จุดแข็ง
2.4 ทักษะด้านเทคโนโลยี	3.826	.66	4.624	.65	0.2086	ต่ำ	จุดแข็ง
3.การนิเทศภายใน	3.755	.72	4.557	.64	0.2138	ต่ำ	จุดแข็ง
3.1 ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา	3.688	.74	4.621	.64	0.2530	สูง	จุดอ่อน
3.2 ทักษะด้านการจัดการทาง อารมณ์และบริหารตน	3.749	.72	4.521	.68	0.2059	ต่ำ	จุดแข็ง
3.3 ทักษะด้านการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น	3.787	.68	4.524	.68	0.1946	ต่ำ	จุดแข็ง
3.4 ทักษะด้านเทคโนโลยี	3.794	.78	4.563	.64	0.2027	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	3.683	.68	4.595	.66	0.2475		

จากตารางที่ 1 สภาพการการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตาม องค์ประกอบหลักของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็น ในระดับสูง ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.2681$) รองลงมาคือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.2615$) ถือว่าเป็นจุดอ่อนของสภาพการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ ด้านการนิเทศภายใน ($PNI_{Modified} = 0.2138$) ถือว่าเป็นจุดแข็งของสภาพการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)

ตารางที่ 2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยภาพรวม

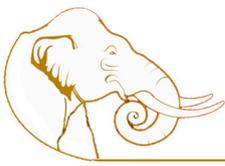
การบริหารวิชาการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ ของนักเรียนยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่ พึงประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์
	μ	σ	μ	σ	PNI	ผลการ จัดกลุ่ม	
					Modified		
1.นโยบายรัฐ (P)	3.682	.64	4.472	.62	0.2145	ต่ำ	โอกาส
2.สภาพเศรษฐกิจ (E)	3.548	.62	4.493	.62	0.2663	สูง	ภาวะคุกคาม
3.สภาพสังคม (S)	3.645	.64	4.490	.64	0.2318	สูง	ภาวะคุกคาม
4.สภาพเทคโนโลยี (T)	3.705	.73	4.494	.72	0.2129	ต่ำ	โอกาส
รวมเฉลี่ย	3.645	.64	4.487	.62	0.2310		

จากตารางที่ 2 สภาพการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก จำแนกตามองค์ประกอบหลักของสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับสูงได้แก่ ด้านสภาพเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.2663$) ด้านสภาพสังคม ($PNI_{Modified} = 0.2318$) เป็นภาวะคุกคามของสภาพการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นในระดับต่ำ ได้แก่ ด้านนโยบายรัฐ ($PNI_{Modified} = 0.2145$) ด้านสภาพเทคโนโลยี ($PNI_{Modified} = 0.2129$) เป็นโอกาสของสภาพการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)

2. ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 9 กลยุทธ์รอง โดยเรียงลำดับกลยุทธ์ตามความต้องการจำเป็นแสดงให้เห็นในภาพรวม ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 พัฒนาและยกระดับคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดนโยบายและเป้าหมายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 1.2 เร่งกระตุ้นการรับรู้และการนำประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อขับเคลื่อนให้นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 1.3 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ และสภาพจริงของสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี

กลยุทธ์หลักที่ 2 พัฒนาและยกระดับคุณภาพกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดนโยบายและเป้าหมายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 2.2 ยกระดับการใช้

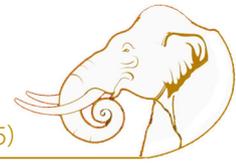
เทคโนโลยีในการสนับสนุนและปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 2.3 พัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ และสภาพจริงของสถานศึกษาเพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี

กลยุทธ์หลักที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศภายในเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย กลยุทธ์รองที่ 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดกรอบแนวทางและ รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 3.2 พัฒนาระบบการนิเทศภายในให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี กลยุทธ์รองที่ 3.3 สร้างความตระหนักและให้ความสำคัญต่อนโยบายของรัฐ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ขับเคลื่อนการกำหนดกรอบแนวทางและรูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านการจัดการทางอารมณ์และบริหารตน ทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะด้านเทคโนโลยี

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สรุปได้ดังนี้

การนิเทศภายในเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ถือว่าเป็นจุดแข็งของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ส่วนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ซึ่งถือเป็นจุดอ่อน และพบว่าทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหาเป็นทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดทั้งสองรายการ ทั้งนี้เพราะว่าความเข้าใจและการรับรู้ของครูและบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล ยังมีความไม่ชัดเจนในแนวทางการดำเนินการของสถานศึกษา จึงจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินนโยบายและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้าใจและสามารถปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับ กฎกระทรวง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่าสิ่งที่โรงเรียนควรดำเนินการสูงสุดคือครูต้องจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้วางแผน รู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา สรุปองค์ความรู้ และการนำไปใช้ และควรจัดอบรมให้ครูมีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล จัดสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอและทันสมัย มีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและตรงกับความต้องการพัฒนาของสถานศึกษา สอดคล้องกับบงนงูช ชะมะเฑี (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้วยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาควบคู่กับการพัฒนา

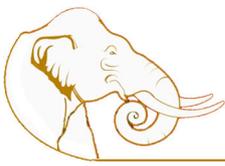
ระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผล ตลอดจนพัฒนา สื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

โอกาสของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล ของโรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)ได้แก่ นโยบายรัฐ และ สภาพเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะว่าในปัจจุบันแนวคิดนโยบายของรัฐบาลคือเรื่องของ คนไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นให้ประเทศเกิดการสร้างนวัตกรรมในทุกภาคส่วน ซึ่งการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนตามแนวทาง คนไทย 4.0 นั้น จำเป็นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน สามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนแห่งมาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่างๆ มาตอบสนองความต้องการของสังคม ดังแผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์และแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ดังมีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีคุณภาพ เป็นต้น

ส่วนภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล ของโรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)ได้แก่สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ เนื่องจากมีความจำเป็นในระดับสูง ทั้งนี้เพราะว่าความเข้าใจและการรับรู้ของคนในสังคมเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล ยังมีความไม่ชัดเจนในแนวทางการดำเนินการของสถานศึกษา จึงจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินนโยบายและส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล สอดคล้องกับกับ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2554) ที่กล่าวว่าหลักสูตรสถาน ศึกษาที่เหมาะสมควรมีการบูรณาการให้มีความสอดคล้องกับ สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และท้องถิ่น โดยบูรณาการวิชาสามัญ ศาสนา และวิชาชีพในสัดส่วนที่เหมาะสม และบูรณาการหลักสูตรสถาน ศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสามารถ พิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อให้ส่งผลถึงความ เท่าเทียมกันทางการศึกษาของผู้เรียน สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ Misty (2007) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองในหนึ่งตำบลในรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่ได้มุ่งเน้น การพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการโดยให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ช่วยส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นและสูงขึ้น

2. ผลการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก ดังนี้ กลยุทธ์หลัก 1 พัฒนาและยกระดับคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล กลยุทธ์หลัก 2 พัฒนาและยกระดับคุณภาพกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและกลยุทธ์หลัก 3 เพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศภายในเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้

ในยุคดิจิทัล โดยนำนโยบายรัฐตลอดทั้งสภาพความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสของการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) เป็นกลยุทธ์รองของทั้งสามกลยุทธ์หลัก เพื่อเสริมให้กลยุทธ์แต่ละด้านมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาความเป็นไปได้และความสอดคล้องของนโยบายรัฐ และสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดนโยบายและเป้าหมายการเร่งกระตุนการรับรู้และการนำประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล และตระหนักถึงการลดภาวะคุกคามที่เกิดจากสภาพสังคม และ สภาพเศรษฐกิจ ด้วยบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ และสภาพจริงของสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ที่ระบุว่าการศึกษาของไทยจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วางแผนพัฒนาและเตรียมกำลังคนที่จะเข้าสู่ตลาดงานเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ ต้องปรับหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของ ทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างเสรีแบบไร้พรมแดนในยุคเศรษฐกิจและสังคม 4.0 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2560) สอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2554) ที่กล่าวว่าหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมควรมีการบูรณาการให้มีความสอดคล้องกับ สภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน ความหลากหลายทาง วัฒนธรรม วิถีชีวิต และท้องถิ่น โดยบูรณาการวิชาสามัญ ศาสนา และวิชาชีพในสัดส่วนที่เหมาะสม และบูรณาการหลักสูตรสถาน ศึกษาตามขอบเขตของศาสนา ฐานะทางสังคม ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อให้ส่งผลถึงความ เท่าเทียมกันทางการศึกษาของผู้เรียน สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับนงนุช ชะมะที (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งสถานศึกษา ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้วยการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาควบคู่กับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผล ตลอดจนพัฒนา สื่อ แหล่งเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา สู่วิถีความเป็นเลิศ พันธกิจ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานวิชาการสอดคล้องกับนโยบายของทางกระทรวงศึกษาธิการ

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการสร้างกลยุทธ์มีองค์ความรู้คือได้พันธกิจ มี 5 ข้อ ได้แก่ 1) ส่งเสริมการจัดทำแผนการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) พัฒนาโครงสร้างการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3) ส่งเสริมการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 4) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 5) ปรับปรุงและพัฒนาผลการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

เป้าประสงค์ มี 5 ข้อ ได้แก่ 1) แผนการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีคุณภาพ มีความเป็นระบบ และเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 2) งานวิชาการมีการพัฒนาโครงสร้างการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3)

ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการและทักษะวิชาชีพตามหลักสูตร มีความสามารถในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การคิดและการแก้ปัญหา และการใช้ทักษะชีวิต 4) ระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 5) การปรับปรุงและพัฒนา ผลการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นระบบ

กลยุทธ์มี 7 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดทำแผนการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม มี 5 ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างและกลไกการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มี 5 ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือการจัดการเรียนการสอนกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก มี 6 ตัวชี้วัด 6 โครงการ/กิจกรรม

กลยุทธ์ที่ 4 เสริมสร้างความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสู่มาตรฐานสากล มี 5 ตัวชี้วัด

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิด การคิดแก้ปัญหา และการใช้ทักษะชีวิต มี 8 ตัวชี้วัด 3 โครงการ/กิจกรรม

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม มี 4 ตัวชี้วัด 5

กลยุทธ์ที่ 7 เร่งรัดให้มีการปรับปรุงและพัฒนาผลการดำเนินงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มี 4 ตัวชี้วัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัล โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ผู้วิจัยได้ประมวลข้อเสนอแนะ ดังนี้

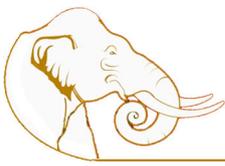
1. สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับปรุงในด้านจุดอ่อนที่ค้นพบจากวิจัย คือ การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยนำแนวคิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แก่นักเรียนยุคดิจิทัล ให้เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินการ โดยอิงตามสภาพสภาพบริบทของโรงเรียน นโยบายรัฐ สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี รวมทั้งความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน

2. สถานศึกษาควรให้บุคลากรและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผลการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แก่นักเรียนยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนยุคดิจิทัล

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะแก่นักเรียนยุคดิจิทัล ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา*. สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์-และบุคลากรทางการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. ชุมชนุสสรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2557 - 2559*. สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ
- กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ. (2554). *การบริหารวิชาการและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้*. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- กฤษกร ไพคำนามและคณะ. (2565). *การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2565
- นงนุช ชะมะเที. (2566). *การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุควิถีใหม่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3*. *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). *การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และคณะ. (2561). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา). (2566). *รายงานข้อมูลโรงเรียนบุ(ประชารัฐพัฒนา) ปีการศึกษา 2566*. นครราชสีมา: โรงเรียนบ้านบุ(ประชารัฐพัฒนา)
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *งานสำคัญของการศึกษาไทย สร้างทักษะให้ผู้เรียนพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. [ม.ป.ท.]: สคูล อิน โฟกัส
- สัมมา ธนินธ์. (2560). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2020). *The Future of Jobs Report 2020, World Economic Forum 2020 World Digital Competitiveness Ranking*. สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2554). *การพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวทางอิสลามระดับอุดมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- Misty, M.K. (2007). Academic Optimism and Community Engagement in Urban Schools. *Journal of Educational Administration*, 49(5), 542-562, February.
- World Economic Forum. (2020). *The Future of Jobs Report 2020*, Retrieved February 12, 2023, from http://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf